

ליל ה' דסוכות אושפיזא דאהרן הכהן ה'תש"ן.

בליל ה' דסוכות באושפיזא דאהרן הכהן עדיין היו אנשי שלומינו שמחים בסעודת ההילולא של רביז"ל (שהיה באושפיזא דמשה) ודיבר מוהרא"ש נ"י דיבורים נוראים ונפלאים מאד מאד מענינא דיומא.

פתח ואמר מוהרא"ש נ"י כתיב (במדבר ט"ז) ויקהלו על משה ועל אהרן ויאמרו עליהם רב לכם כי כל העדה כולם קדושים ובתוכם ה' ומדוע תתנשאו על קהל ה' וכו' ויאמר משה אל קרח שמעו נא בני לוי וכו' לכן אתה וכל עדתך הנועדים על ה' ואהרן מה הוא כי תלינו עליו, הנה מצינו שמשה רבינו הזכיר על אהרן את בחינת מה שהוא בטל בעיני עצמו לגמרי אבל את עצמו לא הזכיר כלל ונראה מזה שהחזיק את עצמו אפילו פחות ממה ללא כלום ממש וכמו שפעם שאל רביז"ל את מוהרנ"ת ז"ל באיזה פנים אני נראה בעיניכם וענה ואמר מוהרנ"ת ז"ל כלא כלום וחייד רביז"ל, כי רביז"ל זכה לביטול גדול ונורא כזה עד שהיה, לא כלום ממש, וכמו שפעם אמר שיש מדריגה כזו שיגיע האדם עד שאינו נמצא כלל בזה העולם רק הקדוש ברוך הוא בעצמו ואפילו כשהוא לומד ומתפלל השם יתברך כביכול לומד ומתפלל בתוכו ואין לו שום מציאות וישות כלל בזה העולם וזהו עיקר עבודת האדם להגיע למידת הביטול וההכנעה וזוכים לזה בעיקר על ידי התקשרות לצדיקים שהם בטלים ומבוטלים בעיני עצמם לגמרי ועל ידי ההתקרבות וההתקשרות אליהם זוכים גם כן להמשיך על עצמו עוצם נוראות מדריגתם.

והנה אומר רביז"ל בענין ההתקשרות אל צדיקים אמיתיים (עיין ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סי' צ"א) דע כי ההתקשרות באמת לצדיקים אמיתיים הוא תועלת גדול מאד מאד כי על ידי זה זוכים לתשובה שלימה ולכפרת עוון ונמתקים הדינים ונתבטלים לגמרי ונעשה על ידי זה יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה.

ודקדק מוהרא"ש נ"י שרביז"ל מזכיר בהרבה מקומות את הענין של התקשרות לצדיקים דהיינו מלבד הענין של התקרבות לצדיקים צריכים להתקשר

אליהם גם כן, כי הנה בענין ההתקרבות הנה האדם הוא מקורב להצדיק וחושב עצמו מתלמידיו וממקורביו והנה כבר נתרחק ממנו לגמרי ועוד מדבר עליו כל דבר אסור מה שאין כן ענין של התקשרות לצדיקים זה דבר אחר לגמרי שאדם מקשר את עצמו בקשר של קיימא להצדיק ואזי כבר אי אפשר להתרחק ממנו כלל וכמו שפעם אמר רביז"ל למוהרנ"ת ז"ל הנה כבר תפסתי אותך בשק ואמר וענה מוהרנ"ת ז"ל רבי תקשור אותי כי אף על פי שאדם כבר יודע מרביז"ל ומעצותיו הקדושים הוא עדיין בסכנה עצומה שלא יתרחק ממנו אבל על ידי שהוא מתקשר עצמו אליו בקשר הדק היטב על ידי זה יהיה מובטח שאף פעם לא יתרחק ממנו כלל (ובדרך אגב אמר מוהרא"ש נ"י שההתקשרות של כל אחד ואחד לרביז"ל כפי דמשער בלביה היינו כל אחד ואחד כפי הכוחות שלו וזה בעצמו שזכינו להתקבץ פה ביחד בהילולא של רביז"ל ולדבר מדיבורי הקדושים אף על פי שזהו כבר מאה שבעים ותשע שנים מהסתלקות רביז"ל לעילא ולעילא זהו סימן שרביז"ל עדיין חי בינינו ואנחנו מקושרים אליו באמת ובפרט שאנחנו מוכנים עכשיו לבנות עיר שלם על שם רביז"ל והיום ב"ה זכינו לחתום חוזה לבנות כאן בית הכנסת ענקי על שם רביז"ל והשם יתברך יזכינו להוציא מכח אל הפועל כל מחשבותינו ונזכה לקשר עצמינו לרביז"ל באמת).

ואומר רביז"ל כי איתא בזוה"ק (ויגש ר"ו): כי הנה המלכים נועדו תרין עלמין קדישין עלמא עילאה ועלמא תתאה וכו' עד מתחברן כחדא כדין כל אנפין נהירין וכל חובין אתעברו וכו' עיין שם, כי דע כי יש שני בחינות חכמה חכמה עילאה וחכמה תתאה וחכמה תתאה נמשך מחכמה עילאה ויונק ומקבל משם והוא כמו הרב והתלמיד כי מה שהרב מלמד עם תלמידו והתלמיד מקבל ממנו הוא בחינת חכמה עילאה וחכמה תתאה דהיינו מה שהרב מלמד להתלמיד זה בחינת יו"ד ומה שהתלמיד מקבל ממנו זה בחינת חכמה תתאה שהוא בחינת למ"ד שהוא בחינת מגדל הפורח באויר (חגיגה ט"ו: עיין רש"י שם) כי הלב פורח באויר ושומע מה שהרב אומר וכו', על כן מה שהתלמיד מקבל הוא בחינת למ"ד לשון תלמיד הלומד מהרב נמצא שהרב והתלמיד שהם בחינת חכמה עילאה וחכמה תתאה הם בחינת ל' י' ודע כי כלל התורה הקדושה הוא בחינת חכמה עילאה וכלל החכמות שבעולם נמשכים מבחינת חכמה תתאה וכו', עיין שם כל זה בדברי רביז"ל.

והסביר מוהרא"ש נ"י כי הנה בכדי להבין ענין של חכמה עילאה וחכמה תתאה אנחנו צריכים להבין מהו הענין של צדיק כי באמת כל יהודי נקרא צדיק על שם שנימול כמו שכתוב בזה"ק על הפסוק ועמך כולם צדיקים אבל צדיק אמיתי שעבד על עצמו ימים ושנים נקרא צדיק על שם הזדככות האמונה שלו בבחינת מה שכתוב וצדיק באמונתו יחיה כי על ידי גודל אמונתם בו יתברך הם מורידים את כל הלבושים והמחיצות שיש בינם לבין קונם עד שאינם מרגישים שום דבר רק השם יתברך בעצמו וכל חייהם הוא רק מן האמונה הקדושה וכל עבודתם הוא תמיד רק לגלות אלקותו יתברך וזהו היסוד שיסוד לנו חבקוק הנביא בפסוק הנ"ל של צדיק באמונה יחיה כי הלא חבקוק הנביא נולד בזכות ברכתו של אלישע הנביא שהיה פועל ניסים ונפלאות בתפילותיו וכמו שאמרו חכמינו הקדושים ואלישע דעביד ברחמי הוא דעביד היינו בתפילה כי הוא היה דבוק תמיד בו יתברך בדביקות נורא ועליון מאד והוצרך להסתובב בין ההרים רחוק מן הישוב כי הנשים פחדו ממנו מאד והיו יכולים להפיל חס ושלום מרוב יראה ופחד (כדאיתא כל זה בילקוט מלכים) ואלישע הנביא קיבל פי שנים מרבו אליהו הנביא ולכן כשהוא החייה את המתים והחייה את חבקוק הנביא שהוא היה בן השונמית על ידי זה קבל השגה זו בשלימות שכל עוצם מעלת הצדיק הוא מהזדככות אמונתו מבחינת וצדיק באמונתו יחיה והצדיק מריבוי אמונתו הוא ממשיך כל נשימה ונשימה שלו על ידי תפילה והתבודדות אליו יתברך כי זהו כל חיותו בבחינת תפילה לאל חיי היינו שכל חיי הוא רק התפילה (עיין ליקוטי מוהר"ן חלק א' סי' ט') וכל זה הוא הגדר של צדיק אמיתי.

ולכן אצל הצדיק מתגלה הענין של חכמה עילאה כי אינו רואה לפניו רק חכמות אלוקותו יתברך והוא תמיד מקשר כל העולמות יחד מאצילות לבריאה ומבריאה ליצירה ומיצירה לעשיה והוא רואה מכל פרטי הבריאה דומם צומח חי מדבר את עצם עצמיות אלוקותו יתברך ולכן נקרא כל זה חכמה עילאה וחכמה עילאה מכונה בשם יו"ד כי יו"ד על שם המחשבה נאמרה כי יו"ד הוא כלול מכל העשר ספירות שהצדיק מוצא בכל פרט של הבריאה וכל כיסופו ורצונו הוא תמיד לגלות את זה לכל באי עולם.

והנה לעומת זה יש חכמה תתאה שהם כלליות כל החכמות של עולם הזה ועיקר השלימות הוא לכלול כל החכמות תחתונות של זה העולם לגבי החכמה

עילאה כי להחכמות של זה העולם אין שום שלימות כלל והם רק דמיונות של הבל ושוא והסוף של כל החכמים שהתחכמו ביותר בזה העולם והמציאו חכמות חדשות שמתו על ידי החכמה של עצמם כמו זה שהמציא את החשמל מהברקים הוא מת על ידי ברק בעצמו, וכן קולומבוס שגילה את אמריקה הוא מת על ידי זה וכו' (עיינן חיי מוהר"ן) ולכן עיקר התכלית הוא לצאת מכל מיני חכמה תתאה ולקשר הכל אל הצדיק האמת שהוא דבוק תמיד בחכמה עילאה ועל ידי זה יתעלה האדם גם כן ויתדבק בו יתברך באמת.

והנה חכמה עילאה זה כולל כל החכמות הקדושות של התורה הקדושה דהיינו לרבות גם כל לימודי הקבלה של הקדמונים וקבלת האריז"ל והבעל שם טוב ושל רביז"ל וכו', ובוודאי רוב בני אדם רחוקים מכל זה מאד כי אסור לאדם להטעות את עצמו ורק צריך להכיר את מקומו כי זהו אחד ממ"ח דברים שהתורה נקנית בהם דהיינו המכיר את מקומו ויש אנשים שמטעים עצמם מאד וחושבים שיש להם שלימות וכבר עומדים במדריגה עליונה אבל באמת אפילו הצדיקים הגדולים שלא טעמו טעם חטא מימיהם גם הם תמיד חוזרים בתשובה על מעשיהם כי אולי ההשגה של אתמול היה עדיין גשמיות כלפי ההשגה של היום (עיינן ליקוטי מוהר"ן חלק א' סי' ו') וכן מצאו את רביז"ל כמה פעמים בוכה כמו תינוק קטן וצועק להשם יתברך טעיתי כשה אובד וכן היה מתחנן לפניו יתברך איך זוכים להיות יהודי כי לא ידעתי מקודם שיש השגות כאלו ומי יודע מה שיש עוד להשיג ואם צדיקים כאלו עשו תשובה לפניו יתברך איך אדם יכול להתפאר בעצמו שהוא כבר איש שלם או אפילו לכנות את עצמו בשם בעל תשובה הלא גם להיות בעל תשובה זה מדריגה עליונה וגבוהה מאד ומי יכול להגיד על עצמו שזכה לזה באמת, ולכן עיקר תקוות האדם הוא על ידי התקרבותו והתקשרותו לצדיקי אמת שתמיד חוזרים בתשובה לפניו יתברך ועל ידי זה יתחיל האדם להסתכל על עצמו בעין האמת ולהבין איפה הוא עומד בזה העולם כי כל זמן שאדם יושב לכד בביתו נדמה לו שהוא הצדיק הכי גדול אבל כשזוכה להתקרב לצדיק אמת אזי הוא רואה היטב שעדיין לא התחיל כלל וכמבואר דבר זה הרבה בספר הקדוש "מאור ושמש" שלמידת הכנעה וענוה אי אפשר להגיע כי אם על ידי התקרבות לצדיקים אמיתיים.

והנה יש להבין איך באמת אנחנו יכולים לקשר החכמה תתאה שלנו אל

החכמה עילאה של הצדיקי אמת הלא אנחנו רחוקים מהם לגמרי אבל עיקר הדרך הוא על ידי השיחות חולין שלהם בבחינת מה שאמרו חכמינו הקדושים שיחות חולין של תלמידי חכמים צריכים לימוד כי הצדיקים הם מורידים עצמם בכל מיני לבושים וכיסויים על ידי השיחות חולין שלהם שמספרים כל מיני סיפורים ומעשיות למקורביהם ומשחק עמהם בכל מיני משחקים ומצמצם עצמו לדבר חדשות ופוליטיקה וכו' ובתוך כל הדיבורים הוא מלביש את אור האמונה הקדושה ולאט לאט בלישום הרגש בני אדם מתעלים מאד מדיבוריו כי הוא מכניס באמצע אמונה ויראת שמים עד שהחכמה תתאה שלהם שהיתה נפרדת עד עכשיו מהחכמה עילאה מתחילה להתעלות עד שכל אחד ואחד מתחיל להיות לו איזה הרגשה בדיעות אלוקותו יתברך.

וזהו עוצם גודל המעלה לספר סיפורים אמיתיים מצדיקי אמת כי הם מעוררים את הלב מאד לעבודת השם יתברך ואף על פי שבחונן הם נראים כסיפורים פשוטים אבל באמת גנוז בהם חכמה עילאה ונוראה מאד וזה מעלה את האדם מכל קטנות מוחו ומגביה אותו להשם יתברך באמת וידוע לנו שכל עיקר ההתעוררות של רביז"ל בהיותו ילד קטן בן חמש שנים היתה על ידי ששמע סיפורים נפלאים מזקנו הבעל שם טוב הקדוש כי רביז"ל נולד בעיר מעז'בוז' בבית של הבעש"ט הקדוש ז"ל שעבר בירושה לבתו אדל' כי לאדל' היו ג' ילדים האחים הקדושים הרה"ק ר' ברוך ממעז'בוז' ז"ל והדגל מחנה אפרים ז"ל ובת אחת מרת פייגא אם רביז"ל והיא קבלה הדירה של אמה בירושה ושם נולד רביז"ל ושם בבית הבעש"ט הקדוש ז"ל היו מתקבצים כל הצדיקים תלמידי הבעש"ט בשעה שבאו להשתטח על ציון הבעש"ט ז"ל בעיר מז'בוז' ואחר כך התאספו שם לדבר סיפורים נפלאים מרובם הקדוש ורביז"ל היה אז בגיל ארבע וחמש ונתעורר מאד מכל הסיפורים ששמע אז ובעיקר מהסיפור ששמע מהולדת הבעש"ט הקדוש איך שאמו נסתלקה כבת תשעים שנה בשעת לידתו ואביו היה בגיל מאה ואחר כמה שנים קרא לו אביו הקדוש ר' אליעזר ז"ל ואמר לו תדע בני שאני צריך עכשיו ללכת בדרך כל הארץ ואתה תהיה נשאר לבד אבל תדע שאף פעם אתה לא לבד כי הקדוש ברוך הוא עמך בכל מקום ובכל זמן וכל מה שאתה צריך תבקש רק ממנו... ובמילים אלו סגר את עיניו והחזיר נשמתו לקונו והמילים הקדושים האחרונים של אביו עשו רושם נפלא בתוך לבו הצעיר והבעש"ט הקדוש ז"ל תמיד זכר את צוואת אביו ואף על פי שנשאר

יתום מאביו ומאמו והיה הולך נע ונד מעיר לעיר אף על פי כן תמיד עסק בתפילה והתבודדות להשם יתברך וביקש רק ממנו יתברך כל צרכיו והנה מהסיפור הזה נתעורר רביז"ל מאד ואמר שעכשיו הוא יודע כל סוד ההתקרבות של זקינו הבעש"ט הקדוש להשם יתברך וגם הוא התחיל לעסוק ביותר בתפילה והתבודדות עד שזכה למה שזכה אשרי לו.

והנה גם זה היה כל עבודת רביז"ל עם האפיקורסים הגדולים שבעיר אומין לדבר עמהם כל מיני סיפורים ושיחות חולין ובדרך זה הוא החזיר אותם בתשובה כי כשרביז"ל נסע מעיר זלאטאפאליע לגור בעיר ברסלב עבר על דרך העיר אומין שהיה אז עיר מלא משכילים ואפיקורסים ושום צדיק לא היה יכול להכנס לשם מרוב רשעות הרשעים שגרשו הצדיקים משם כגון הרה"ק ר' יעקב שמשון משפיטיווקע וכן הרה"ק רבי לוי יצחק מברדיטשוב ז"ל שרצו להכנס לגור שם אבל הרשעים האפיקורסים גרשו אותם ורביז"ל שבת אז שם שבת אחת ובאו רשעים לעשות ליצנות ממנו אבל רביז"ל התנהג עמהם בחכמה עצומה ושיחק עמהם כל מיני משחקים עד שגם שיחק עמהם משחק השח ולבסוף תפסו את רביז"ל וביקשו שישאר שם עמהם אבל רביז"ל לא רצה להשאר שם אז ועשה עמהם תנאי כשיביאו לו ספר יין הלבנון שהיה מלא כפירות ורביז"ל רצה לבער את זה אז יחזור לגור בעיר אומין ויצא אז משם רביז"ל וגר בברסלב ח' שנים עד שחזר לעיר אומין אבל הסוף היה שרביז"ל החזיר את כל האפיקורסים הגדולים בתשובה מרוב חכמתו בהתנהגותו אתם עד שאפילו למוהרנ"ת ז"ל לא היה לו השגה בהתנהגות רביז"ל עמהם ופעם נכנס ומצא את רביז"ל יושב בלי כובע ומעיל עליון משחק עם האפיקורסים הנ"ל משחק השח ונחלש דעתו קצת ושאל אחר כך את רביז"ל רבי איזה שייכות יש להם עמכם וענה ואמר רביז"ל ואיזה שייכות יש לך עמי הלא אתם כמו נוצה על הבגד שבנפיחה אחת זה פורח למרחק... כי התנהגות הצדיק בהנהגות הפשוטות שלו ושיחות חולין זה חכמה עליונה ונוראה מאד ואדם צריך לבטל את דעתו לגמרי להאמין באמונה שלימה שיש בתוך דיבורי הקדושים הרבה תורה ויראת שמים ועל ידי זה יזכה להגביה את מוחו ולקשר אותו להשם יתברך.

ואמר מוהרא"ש נ"י שזהו עיקר שלימות הצדיק כשיכול להוריד את עצמו

עם כל מיני שיחות חולין אל המון העם עד שלא יכירו עליו שום דבר מבחוץ ואף על פי שרוב בני אדם לא מבינים את זה ואפילו תלמידים מקורבים אין להם השגה בזה בבחינת שאלת מוהרנ"ת ז"ל הנ"ל אף על פי כן גדולת הצדיק שהוא יכול להלביש ולהסתיר הכל ולהוציא מן הכח אל הפועל כל עניניו בהסתרה ובצניעות גדולה כי על הצדיק תמיד יש קושיות וכמו שאומר רביז"ל (עיין ליקוטי מוהר"ן חלק א' סי' ק"מ) על הפסוק וביד כל אדם יחתום שהצדיק נדמה כמו חותם שהכל נראה בה הפוך ורק על ידי התלמידים יכולים להכיר את מעלת הצדיק דהיינו על ידי שרואים מה שיוצא מדיבורי הצדיק ואיך שבני אדם חוזרים בתשובה על ידי דיבוריו מזה יכולים להבין קצת את עוצם מעלת הצדיק.

והזכיר מוהרא"ש נ"י את הסיפור המוזכר בגמרא (תענית כ"ג:) מאבא חלקיה הנכר של חוני המעגל שהלכו החכמים אצלו לבקש ממנו להתפלל בשביל גשם ומצאו אותו חורש בשדה ולא נתן להם שלום ולעת ערב כשגמר עבודתו הוא שם חבילה של עצים והמקוש שלו על כתף אחד והמעיל שלו על כתף השני והלך בלי נעלים כשהגיע לאמת המים לבש מנעליו וכשהגיע לקוצים הגביה את מלבושיו ובשעה שהגיע לעירו יצאה אשתו לקראתו מקושטת ובבואם לביתם הכנים את אשתו מקודם ואחר כך נכנס הוא וישבו לאכול ולא כבדו החכמים לאכול כלום ונתן פרוסה גדולה להתינוק הצעיר ולגדול נתן פרוסה קטנה ואמר בשקט לאשתו שהוא יודע שחכמים באו אצלם לבקש שיתפלל על גשם ולכן בואי ונעלה לעליה לבקש גשם מהקדוש ברוך הוא לפני שהם יבקשו מעמנו ולא נחזיק טובה לנפשינו וכן עשו ותיכף ומיד באו עננים מצד שהיתה אשתו מתפללת וירד גשם וכשירדו מהעליה שאלו את החכמים מה אתם רוצים וענו ואמרו לו שהם יודעים בבירור שהגשם בא רק בזכותו ורק שיתרין להם כל הקושיות שיש להם על כל התנהגותיו הזרים הנ"ל כי היה להם קושיה ותימה על כל פרט ופרט של התנהגותו כנ"ל ואבא חלקיה תירץ להם כל דבר אחד לאחד עד שראו שהיה לו חשבון צדק בכל פרט ופרט (כי לא ענה להם שלום כי היה שכיר יום ולא רצה להפסיק מעבודת הבעל הבית וסחב המעיל שלו על כתף לא עם העצים והמקוש כי היה טלית שאולה ורצה להזהר בה ולא לבש נעלים רק כשנכנס למים כי שם לא יכולים לראות מה יש בתוך המים ויש סכנה להרגלים וכשבאו לקוצים הגביה לבושו כי אם זה נקרע אין לזה תקנה מה שאין כן בשרו יתרפא תיכף ומיד ואשתו יצאה מקושטת לפניו כדי

שלא יתן עיניו באשה אחרת והכנים את אשתו מקודם לבית בכדי שלא תשאר ביחד עם אנשים אחרים משום אסור יחוד ולא כיבד להם בלחם כי לא היה לו כל כך הרבה ונתן פרוסה יותר גדולה להתינוק כי הוא יושב כל היום בבית הכנסת והעננים קדמו לבא מצד אשתו כי היא עוסקת בצדקה תמיד ונותנת לעני סעודה מוכנת לאכול עיין שם כל זה בגמרא) נמצא שבוודאי יש המון קושיות על כל פרט ופרט של התנהגות הצדיק אבל עיקר עבודת האדם הוא לבטל דעתו לגמרי ולידע שאין קשה שום קושיא כלל ורק בדרך זה יהיה יכול לקבל מן הצדיק בשלימות ולהמשיך על עצמו את עוצם החכמה עילאה השורה אצלו.

וממשיך רביו"ל בתורה זאת שעל ידי שהאדם מקשר את החכמה תתאה שלו שנקרא בשם ל' (כי הוא בחינת תלמיד שלומד כנ"ל) אל החכמה עילאה של הצדיק המכונה בשם י' על ידי זה נעשה צירוף אותיות ל"י ולכן כשהצדיק מסתלק מזה העולם אזי יש צער גדול להשם יתברך כביכול כי מי יהיה יכול עכשיו להגביה את דעת המון העם והחכמה תתאה שלהם אל חכמה עילאה בבחינת מה שאמר השם יתברך במיתת משה רבינו וי מי יקום לי עם מרעים, לי דייקא היינו בחינת קישור הל' והי' הנ"ל כי מרעים הם הרשעים הרחוקים מאד מהקדושה והצדיק הנקרא י' מעלה ומגביה אותם ולכן השכינה הקדושה מצטערת מאד מי יקום לי עכשיו עם מרעים ויחזירם בתשובה שלימה לפניו יתברך וכן הוא אצל אנשי העולם שכל זמן שהצדיק חי ביניהם לא מרגישים כל כך קדושתו אבל כשנסתלק אזי מתחילים להרגיש את עוצם האבידה וכולם רצים אל הציון שלו ומצטערים הלוואי שהיה יכול לראותו עוד פעם אחת בחייו אבל זהו הטבע של בני אדם שאין יכולים לתפוס את עוצם מעלת הצדיק בחיים חיותו בעולם הזה ואשרי מי שאינו מטעה את עצמו כלל וזוכה להתקרב ולהתקשר אל צדיק אמת עוד בחיים חיותו ולקבל ממנו לימודיו הנפלאים באמת.

וסיפר מוהרא"ש נ"י שלהרה"ק ר' אברהם ב"ר נחמן היה קבוצה של תלמידים שליהב אותם מאד לעבודת השם יתברך ואחר הסתלקותו נתקרב איש אחד שלא היה קשור אליו כל כך בחיים חיותו אבל אז נתקרב לאחד מתלמידיו ושמע ממנו דיבורים נוראים ונפלאים מאד ואז ענה ואמר מרוב צערו למה הייתי

כל כך טיפש ולא קבלתי מהרה"ק הנ"ל בחיים חיותו הלא הייתי יכול לקבל מכלי ראשון ועכשיו אני צריך לקבל רק מכלי שני... אבל זהו טבע של בני אדם שקשה להם מאד להכיר זאת בחיים חיותו של הצדיק ועיקר עבודת האדם שיזכה להתקרב בהתקרבות והתקשרות כזאת אל הצדיק עד שתמיד יהיה הצדיק חי אצלו ובפרט כשתמיד חוזרים ומדברים דיבורי הצדיק אזי הצדיק בבחינת חי אצלו ממש שזהו בחינת מה דאיתא בזוהר הקדוש ביומוי דרבי שמעון היה אחד אומר לחבירו פתח פתח ויאירו דבריך בתי הסתלקות דר' שמעון אל תתן את פיך לחטיא את בשרך היינו מתי אני יודע שזה יומא דרבי שמעון היינו שרבי שמעון בר יוחאי חי וקיים זהו כשאחד אומר לחבירו פתח פתח ויאירו דבריך היינו שחוזרים ומדברים הדיבורים קדושים של רשב"י אבל אם דיבוריו של רשב"י אינם חוזרים ונאמרים ואדרבה אומרים אל תתן פיך לחטיא את בשרך ולא מגלים ומפרסמים את תורת הצדיק זהו סימן שהוא בתי הסתלקות דרבי שמעון ואין רבי שמעון בר יוחאי חי ביניהם כלל.

ואמר מוהרא"ש נ"י שאם אנחנו זוכים להתאסף ביחד הלילה ולדבר הדיבורים הקדושים של רביז"ל וגם אנחנו מוסרים נפשינו להפיץ דעתו הקדוש בעולם זהו סימן שרביז"ל חי בינינו וזה היה כל עיקר רצון רביז"ל להקים תלמידים בעולם והתלמידים האלו יעשו עוד תלמידים וכן מדור לדור (עיין ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סי' ס"ח) וכן פעם ענה ואמר רביז"ל לאנשיו והודעתם לבניך ולבני בניך איהר זאלט מודיע זיין צו אייער קינדער וואס האט זיך דא געטהון וכשנזכה לקיים את צוואת רביז"ל אזי בוודאי סוף כל סוף נזכה לדחות כל החושך והטומאה מן העולם וכמו שאמר מוהרנ"ת ז"ל בעת הסתלקותו שהוא רואה הרבה טריף פסול מתרבה בעולם אבל דף אחד של ספרי רביז"ל יהיה תיקון על הכל ולכן עלינו לדעת שרביז"ל גיים אותנו בתור חיילים להפיץ דעתו הקדושה בעולם וכשנזכה לעשות את זאת אזי זהו סימן מובהק שרביז"ל חי עמנו.

ואמר מוהרא"ש נ"י שרצון רביז"ל היה שנבוא אל הציון שלו ונאמר שם את התיקון הכללי ובוודאי אין דבר למעלה מזה אבל עלינו לדעת שמי שמספיק את נפשו בנסיעה לציון רביז"ל לבד אין זה שלימות כלל כי בזה הוא רק עושה תיקון לנפשו מה שאין בן מי שהולך אחר כך ומפיץ ספרי רביז"ל בכל העולם זהו סימן

שהוא רוצה בתיקון כל נשמות ישראל וכל כיסופו ורצונו שכל יהודי יהיה אצל ציון רביז"ל ויקבל שם תיקון הנפש וזה נקרא התקרבות והתקשרות אמיתי לרביז"ל שעל ידי זה האדם זוכה לכפרת עוונות ולתשובה שלימה ליחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה כדברי רביז"ל בתחילת התורה הנ"ל ולכן אשרי מי שמוסר את נפשו בכל מיני אופנים להפיץ את דעתו של רביז"ל בכל העולם כי על ידי זה יזכה לכל התיקונים הנפלאים שנעשים על ידי התקרבות להצדיק ויהיה זכות הרבים תלוי בו לדורי דורות.

וחזר מוהרא"ש נ"י להפסוק שהתחיל בו בענין המחלוקת של קרח על משה ואהרן שאמר משה רבינו לכן אתה וכל עדתך הנועדים על ה' ואהרן מה הוא כי תלינו עליו, כי קרח הוא בחינת אלו שיש להם כל מיני קושיות וספיקות על הצדיקים עד שזה גורם להם לחלוק עליהם אבל באמת הצדיקים האלו הם בטלים ומבוטלים לגמרי ואין להם שום ישות ומציאות כלל וכל עבודתם הוא רק להגביה ולקשר כל נשמות ישראל אל השם יתברך ולכן אתה וכל עדתך הנועדים על ה' דייקא כי כל המחלוקת שלכם הוא לא עלינו רק על השם כי אין לנו שום מציאות בפני עצמינו כלל ואהרן מה הוא כי תלינו עליו כי אהרן הוא בבחינת מה לגמרי ועל עצמו לא הזכיר אפילו בחינת מה כי משה רבינו החזיק את עצמו פחות ונמוך כל כך אפילו למטה מבחינת מה ועיקר תקוות האדם הוא רק לבטל דעתו אל דעת הצדיקים האמיתיים לברוח מכל מיני מחלוקת כמו שבורחים מאש כי אש המחלוקת קשה מאד עד שאפילו תינוק בן יומו נחטף מעריסתו כמו שאמרו חכמינו הקדושים לגבי עדת קרח וכל מה שאדם זוכה להתרחק ממחלוקת ולבטל דעתו אל הצדיקים האמיתיים כפי זה הוא זוכה לקבל מהם הארתם העצומה ולהתעלות מחכמה תתאה אל חכמה עילאה וכן הדבר נוהג בענין התקשרות שלנו אל רביז"ל שצריכים להשליך את הדעת והשכל לגמרי ולציית לכל דבריו ומתי יכול האדם לדעת שהוא מקושר אל רביז"ל באמת זהו כשבוער בלבו שכל יהודי שבעולם ידע מעצות רביז"ל והולך לו בחיים שיהיו ספרי רביז"ל מתורגמים בכל השבעים לשונות עד שיהיה אפשרות לכל יהודי באיזה מדינה שיהיה היכולת ללמוד בספרי רביז"ל ולהאיר על נפשו מהארתו הגדולה.

ואמר מוהרא"ש נ"י שאל תחשבו שבא לי הענין של הפצת דעת רביז"ל

בעולם בדרך קל כי זרקו אותי מחמת זה מהישיבה בגיל צעיר ואף על פי כן לא הסתכלתי על כל זה והדפסתי כל ספרי רביז"ל והפצתי אותם בעולם בפרוטות וב"ה זכיתי לראות פירות מכל הפעולות האלו עד שאנחנו זוכים עכשיו לעסוק בהקמת עיר שלם על שם רביז"ל וראינו בחוש איך שדברי רביז"ל עושים רושם על כל אדם יהיה מי שיהיה כי יש כבר כמה מתושבי העיירה יבנאל שהיו רחוקים מאד ביהדות וכבר חזרו בתשובה וכן יש שנסעו כבר על ציון רביז"ל וצמו ביום כיפורים ובנו סוכות וכו' וכל זה בכח זכות רביז"ל שאנחנו שמחים בההילולא שלו היום וב"ה זכינו היום לחתום חוזה להקים בית הכנסת ענקי על שם רביז"ל וכן יהיה כאן דירות רחבות בשביל כל אנשי שלומינו ומעיר הזאת יצא אור רביז"ל לכל העולם כולו.

וסיים מוהרא"ש נ"י שזהו בחינת שמחת בית השואבה שאמרו על זה חכמינו הקדושים שמשם שואבים רוח הקודש כי רוח הקודש הוא מה שהאדם מרגיש רוח של קדושה בימי חייו היינו רוח של חיים והתעוררות שהוא חי עם הצדיקים ולומד תורתם תמיד ועיקר עבודתינו הוא לקבל הרוח הבאה מן הקודש שמנחיל אותנו רביז"ל ונשפיע את זה לכל העולם כולו והשם יתברך יזכינו לראות בהתגלותו של משיח צדקינו במהרה דידן ונזכה לרוח דקדושה באמת וכמו שכתוב אצלו ונחה עליו רוח ה' רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת ה' ונזכה לראות בגאולתן של ישראל בבנין בית מקדשינו אמן ואמן.